

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 12Csp/60/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123376160
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Engel
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2023:6123376160.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Jozefom Engelom v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: REMEDIUM LEGAL, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739 proti žalovaným: 1. A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX C., 2. C. A. B., D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX C., obaja zastúpení : JUDr. Andrej Cifra, advokát, J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, IČO: 37 756 508 v konaní o zaplatenie 10. 978,82 eur s príslušenstvom,

rozhodol:

I. Súd konanie do výšky 120,- eur zastavuje.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

III. Súd priznáva žalovaným vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Súd vracia žalobcovi sumu 9,80 eur na súdnom poplatku, ktorú žalobcovi vráti po právoplatnosti tohto rozsudku Slovenská pošta a.s..

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručенou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 4.8.2023 sa domáhal na žalovaných zaplatenia sumy 11 192,30 eur na istine, sumy 1 037,08 eur na úrokoch, úroku z omeškania vo výške 50,89 eur, ako aj 5 % úroku z omeškania z jednotlivých dlžných súm. úveru.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.X.XXXX právny predchodca žalobcu OTP Banka Slovensko a.s. Bratislava uzavrel so žalovanými Zmluvu o úvere č. XX/XXXX/XXXXXXXXXX na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným úver vo výške 14.900,-eur. V zmluve sa žalovaní zaviazali vrátiť úver splátkami v počte 96 splátok mesačne vo výške 193,82 eur. Úroková sadzba bol dohodnutá vo výške 5,50%, RPMN bola dohodnutá vo výške 8,02 %. Žalovaní mali zaplatiť žalobcovi celkom náklady vo výške 18 467,53 eur. Splatnosť prvej splátky bola XX.X.XXXX, konečná splatnosť úveru XX.X.XXXX.

Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaní prestali úver splácať, preto ich právny predchodca žalobcu vyzýval na zaplatenie dlžnej sumy a nakoniec právny predchodca žalobcu vyhlásil dňa X.X.XXXX mimoriadnu splatnosť úveru.

Žalobca v žalobe poukazoval na to, že pohľadávku voči žalovaným nadobudol na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa X.XX.XXXX uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu OTP Banka Slovensko a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom.

2. Dňa XX.X.XXXX Okresný súd Banská Bystrica vydal v upomínacom konaní platobný rozkaz pod sp.zn. XXXX/XXX/XXXX, v ktorom zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne požadovanú sumu a trovy konania.

3. V zákonom stanovenej lehote žalovaní podali proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom žalovaní namietali nedostatok vecnej aktívnej legitímácie žalobcu, pretože podľa žalovaných Žalobca nepreukázal, že došlo k platnému zosplatneniu úveru spôsobom, ktorý vyžaduje ust. § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Z dôvodu, že pohľadávku sa nestala splatnou, nebola ani postupiteľná tak ako to vyžaduje ust. § 92ods.8 zákona o bankách. Z uvedeného dôvodu podľa žalovaných žalobca nemá v konaní vecnú aktívnu legitímáciu.

Zároveň žalovaní poukazovali na to, že pôvodný veriteľ neskúmal bonitu žalovaných s odbornou starostlivosťou z dôvodu, že spoločné príjmy žalovaných boli v priemere cca 1.125,75 eur mesačne, pričom súčet splátok ďalších úverov žalovaných predstavoval sumu 2.102,61 eur mesačne. Podľa zástupcu žalovaných, žalovaní v 1. a 2. rade zjavne nemohli mať k dispozícii dostatočné množstvo finančných prostriedkov na splácanie úveru. Z uvedeného dôvodu je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nemôže vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

4. Zástupca žalobcu v písomnom vyjadrení k odporu platobnému rozkazu mal za to, že v danej veci došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu z dôvodu, že postupca si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru dohodol so žalovanými v Zmluve o úvere v čl. IX ods.2 písm. b). Postupca výzvou zo dňa X.X.XXXX vyzval žalovaných na úhradu omeškaných splátok a upozornil ich na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Výzva bola žalovaným riadne doručená a pretože žalovaní dlžnu sumu neuhradili, dňa X.X.XXXX postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Podľa zástupcu žalobcu bola teda dodržaná 15 dňová lehota v zmysle § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka a v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti boli žalovaní v omeškaní tri mesiace so zaplatením splátky. Zástupca žalobcu mal za to, že v danej veci došlo k platnému postúpeniu pohľadávky v súlade s ust. § 92 ods.8 zákona o bankách.

5. Vykonaným dokazovaním a to oboznámením sa s obsahom žaloby, vyjadrením zástupcu žalobcu, vyjadrením zástupcu žalovaných, výsluchom žalovanej v 2. rade, Zmluvy o úvere zo dňa X.X.XXXX, Žiadosťou o poskytnutie úveru, Splátkovým kalendárom, Výzvou pred zosplatnením úveru, Vyhlásením predčasnej splatnosti úveru, Oznamením o postúpení pohľadávky, Pokusom o zmier, súd zistil tento skutkový stav:+

6. Podaním doručeným súdu dňa XX.XX.XXXX zástupca žalobcu zobral žalobu do výšky 120,-eur z dôvodu vykonaných úhrad zo strany žalovaných po podaní žaloby.

7. Zástupca žalobcu počas konania zotrval na podanej žalobe a nesúhlasil s tvrdením zástupcu žalovaných, že pôvodný veriteľ pred uzavretím zmluvy neskúmal s odbornou starostlivosťou bonitu žalovaných a poukazoval na to, že pôvodný veriteľ pred uzavretím zmluvy overoval príjem žalovaných podľa toho čo žalovaní uviedli v žiadosti a taktiež aj na Sociálnej poisťovni a u zamestnávateľov žalovaných. Zároveň právny predchodca žalobcu overoval aj záväzky žalovaných v príslušných registroch. V tejto súvislosti poukazoval na predložené listinné dôkazy. Zástupca žalobcu zotrval aj na vyjadrení, že v danej veci bol dodržaný postup stanovený v ust. § 92 ods.8 zákona o bankách a preto boli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky žalobcovi.

8. Zástupca žalovaných počas konania zotrval na vyjadrení v odpore proti platobnému rozkazu, pričom podľa názoru zástupcu žalovaných došlo pred uzavretím zmluvného vzťahu k pochybeniu zo strany pôvodného veriteľa resp. jeho pracovníka z dôvodu nedostatočného skúmania bonity žalovaných. V tejto súvislosti zástupca žalovaných uviedol, že v druhom mesiaci roku XXXX jedinými príjmami žalovaných boli príjmy z pracovného pomeru, s tým, že tieto nemohli postačovať na úhradu úveru, ktorý žalovaní žiadali. V tom čase mali žalovaní totiž 19 úverov, pričom pôvodný veriteľ mal prístup k úverovým registrom a mohol teda posúdiť, že žalovaní nebudú schopní splácať úver Podľa názoru zástupcu žalovaných došlo teda k zanedbaniu povinnosti zo strany pôvodného veriteľa pri skúmaní bonity žalovaných, čo má za následok nielen bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru ale aj to, že pôvodný

veriteľ nebol oprávnený úver spoplatniť a následne aj pohľadávku postúpiť žalobcovi. Z týchto dôvodov zástupca žalovaných namietal nedostatok vecnej aktívnej legitimácie žalobcu.

9. Z výsluchu žalovanej v 2. rade vyplýva, že spoločne s manželom sa dostali do takej situácie, že mali veľa úverov a preto sa rozhodli požiadať OTP Banku a.s. o poskytnutie nového úveru. Na pobočke F. G. predložili pracovníčke banky aj prehľad úverov, ktoré mali, potom vypísali Žiadosť o poskytnutie úveru, pričom príjem žalovanej v 2. rade bol overovaný cestou Sociálnej poisťovne, pričom nevedela uviesť akým spôsobom bol overovaný príjem jej manžela. Žalovaná v 2. rade ďalej uviedla, že na druhý deň sa boli opýtať na pobočke OTP Banky a.s., kde im bolo oznámené, že úver im bol schválený, pričom úver dostali na výnimku. Žalovaná v 2. rade uviedla, že si je vedomá povinnosti vrátiť poskytnutý úver.

10. Z obsahu Žiadosti žalovaných o poskytnutie úveru zo dňa XX.X.XXXX vyplýva, že predmetnou žiadosťou žalovaní v 1. a 2. rade požiadali OTP Banku Slovensko a.s, o poskytnutie úveru vo výške 25.000,-eur. (čl. 38)

11. Z obsahu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere – F. REFINANC expres číslo : XX/XXXX/XXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX vyplýva, že na základe predmetnej zmluvy veriteľ OTP Banka Slovensko a.s. poskytla žalovaným v 1.a 2. rade úver vo výške 14.900,-eur.

Z obsahu zmluvy vyplýva, že žalovaní sa zaviazali vrátiť úver splátkami v počte 96 splátok mesačne vo výške 193,82 eur.

Úroková sadzba bol dohodnutá vo výške 5,50%.

RPMN bola dohodnutá vo výške 8,02 %.

Žalovaní mali zaplatiť žalobcovi celkom náklady vo výške 18 467,53 eur.

Splatnosť prvej splátky bola XX.X.XXXX, konečná splatnosť úveru XX.X.XXXX.(čl. 27)

12. Z obsahu listov ČSOB zo dňa 1.5.2022 vyplýva, že predmetnými listami boli žalovaní vyzývaní na zaplatenie dlžných splátok a zároveň boli poučení o možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. (čl. 61 a čl. 62).

13. Z obsahu listov ČSOB zo dňa 2.6.2022 vyplýva, že predmetnými listami bola žalovaným oznámená predčasná splatnosť úveru. (čl. 42, čl.43)

14. Z obsahu listov ČSOB zo dňa 13.12.2022 vyplýva, že predmetnými listami bolo žalovaným oznámené postúpenie pohľadávky žalobcovi. (čl. 15)

15. Z obsahu listov právneho zástupcu žalobcu označeného ako Pokus o zmier zo dňa XX.XXXXXX vyplýva, že predmetnými listami boli žalovaní v 1. a 2. rade vyzývaní na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 13 407,29 eur.(čl. 7)

16. Podľa ustanovenia §144 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods.1 CSP , ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa ustanovenia §146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa §168 alebo pojednávanie.

17. Pretože v danej veci žalobca zobral žalobu späť pred prvým pojednávaním do výšky 120,-eur, súd v zmysle § 145 ods.1 CSP konanie v tejto časti zastavil.

18. Zároveň súd rozhodol o vrátení pomernej časti zaplatteného súdneho poplatku zo sumy 120,-eur, pričom súdny poplatok z tejto sumy je 16,50 eur, pričom žalobcovi sa vracia súdny poplatok krátený o sumu 6,70 eur tak ako to vyplýva z ust. § 11 ods.3, 4 Zákona č. 71/1992 Zb. v znení noviel. Z uvedeného dôvodu sa preto vracia žalobcovi súdny poplatok vo výške 9,80 eur.

19. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobu v prevyšujúcej časti je potrebné zamietnuť.

20. Podľa § 37 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa odseku 5 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 1 ods.2 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinného ku dňu uzavretia zmluvy),spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa §15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 7 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti

spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

Podľa § 17 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a)

prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

22. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

23. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané a nesporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými bola dňa XX.X.XXXX uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

24. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka

25. Uzavretá úverová zmluva je tiež zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§1 ods. 2 zákona). Žalobca je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľský úver a žalovaný je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

26. Súd v danej veci v prvom rade skúmal vecnú aktívnu legitimitáciu žalobcu v tomto konaní a teda či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu ako postupníka.

27. Súd s poukázaním na ust. § 17 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch a § 92 ods.8 zákona o bankách skúmal či v danej veci došlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ako podmienky postupiteľnosti pohľadávky na tretiu osobu.

28. Pretože v danej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu, súd skúmal aj skutočnosť, či žalobca pred uzavretím zmluvy so žalovanými skúmal bonitu t. j. schopnosť žalovaných splácať úver. Povinnosť skúmať bonitu spotrebiteľa chráni nielen samotného spotrebiteľa pred negatívnymi dôsledkami neschopnosti splácať úver, ale sprostredkovane aj spoločnosť ako celok, nakoľko predchádza negatívnym sociálnym dôsledkom platobnej neschopnosti v podobe pádu spotrebiteľa a osôb na ňom závislých do verejnej sociálnej siete, narušených rodinných a sociálnych vzťahov a pod. V neposlednom rade chráni aj veriteľov, lebo odborné posúdenie bonity spotrebiteľa pri žiadosti o ďalší úver znižuje riziko veriteľov, ktorí rovnakému spotrebiteľovi poskytli úvery alebo iné služby už skôr. Veriteľ má teda zákonnú povinnosť skúmať bonitu spotrebiteľa, pričom vzhľadom na požiadavku odbornej starostlivosti je povinný subjektívne údaje poskytnuté spotrebiteľom overiť minimálne u zamestnávateľa a zistené údaje konfrontovať s údajmi z verejne dostupných databáz.

29. Súdny dvor (druhá komora) EÚ v rozsudku vo veci C-679/18, OPR-Finance s. r. o. proti GK rozhodol, že články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offio existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinnosti veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe.

30. Je síce pravdou, že v danej veci žalobca predložil súdu listinné dôkazy, ktorými preukazoval skúmanie bonity žalovaných, avšak na druhej strane je potrebné uviesť, že žalovaní počas konania predložili súdu prehľad úverov a úverové zmluvy, ktoré mali žalovaní vo vzťahu k iným veriteľom. Z uvedených dôkazov vyplýva, že príjem žalovaných v období od XX/XXXX až do XX/XXXX predstavoval priemerne sumu 1.125, 75 eur mesačne (čl. 86). Na druhej strane z prehľadu záväzkov žalovaných vyplývajúcich z úverových zmlúv je zrejmé, že žalovaní mali záväzky ku dňu uzavretia zmluvy vo výške 2.102,61 eur mesačne a teda je zrejmé, že žalovaní nemali dostatok finančných prostriedkov na splácanie úveru, ktorý im poskytla OTB Banka Slovenska a.s a to mesačne po 193,82 eur.

31. Žalobca taktiež nepredložil dôkazy o tom, že žalobca zisťoval výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb žalovaných ako spotrebiteľov – najmä bývanie a zdravotná starostlivosť s ohľadom na dobu, na ktorú sa úver poskytol - 8 rokov.

32. Na základe uvedeného súd zastáva názor, že v danej veci pôvodný veriteľ pred uzavretím zmluvy so žalovanými nekonal s odbornou starostlivosťou, čo znamená, že podľa § 11 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ nebol oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru sa tým, požadovať od žalovaných splatenie spotrebiteľského úveru.

33. Po preskúmaní obsahu listov právneho predchodcu žalobcu zo dňa 2.6.2022 označených ako „ Vyhlásenie úveru za predčasne splatný“ ktorým právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, súd zistil, že tento úkon právneho predchodcu žalobcu je neurčitý, pretože v týchto listoch nie je riadne špecifikovaná omeškaná splátka, pre ktorú veriteľ sa rozhodol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. S poukazaním sa ust. § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka je preto potrebné považovať tento právny úkon postupcu za neplatný a to z dôvodu jeho neurčitosti. (čl. 42.)

34. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa XX.XX.XXXX vydaného vo veci 6Co/26/2017, podľa ktorého „ taký právny úkon, akým je zosplatenie celého dlhu, by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Právny úkon, ktorým veriteľ zosplatinil celý dlh je na úkor určitosti nejasný, vyvoláva otázky, a preto je neplatný pre jeho neurčitosť (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“ Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 22Co/161/2018 ako aj v konaní 7CoCsp/18/2022.

35. Z uvedeného teda vyplýva, že ak pôvodný veriteľ nemohol požadovať od žalovaných predčasné splatenie úveru z dôvodu, že nekonal s odbornou starostlivosťou pri skúmaní bonity žalovaných, pretože nezohľadnil ostatné úvery žalovaných a taktiež aj Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru je neurčité a teda neplatné, pohľadávka pôvodného veriteľa - banky nebola postupiteľná, pretože tomu bráni ustanovenie § 525 ods.1 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná, teda postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané, potom jej postúpenie je svojim obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a je neplatné podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj voči dlžníkovi.

36. Vzhľadom na neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, žalobca nenadobudol predmetnú pohľadávku, ktorá bola predmetom žaloby a preto súd z dôvodu nedostatku vecnej aktívnej vecnej legitímácie žalobcu žalobu zamietol.

37. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 256 ods.1 CSP, Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP za použitia § 256 ods.1 CSP, z dôvodu, že žalobca nemá v tomto konaní vecnú aktívnu legitímáciu. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalovaným v 1. a 2. rade vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

39. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku, tak ako to vyplýva u ust. 262 ods.2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.